

NOSOROG Iz Kazališta Ulysses s pretpremijere predstave prema tekstu Eugene

Nepoznata epidemija, metafora sadašnjice, **BEZVREMENOST I - TEATAR APSURDA**

Sjajna glumačka ekipa

Kazališna priča počinje pojavom jedne nove, nepoznate epidemije koja se zove "nosorogitis", a koja pretvara zaražene ljude u nosoroge. Takva apsurdna situacija metafora je konformizma i relativizma koji briše granice dobra i zla. Imajući na umu sve probleme današnjice, koronu, izolaciju, otuđenost, lockdown, tema je itekako pogodena, aktualna i pogodna za razmišljanje, za dublju refleksiju te za potpuno novo iščitavanje ovoga djela teatra apsurdna

NAPISALA **Vanesa BEGIĆ**
SNIMIO **Dejan ŠTIFANIĆ**

MALI BRIJUNI - Pretpremijera predstave "Nosorog" prema tekstu Eugenea Ionescoa u režiji Lenke Udovički iz produkcije Kazališta Ulysses održana je u petak navečer u Utvrđi Minor na Malom Brijunu, a ispraćena je ovačijama zadovoljne publike.

Metafora

Predstava je to koja snažno korespondira s aktualnim vremenom i trenutkom, gdje ovo djelo teatra apsurdna dolazi do višeg nivoa svjesti, nudeći pri tome višestruke

mogućnost introspekcije i interpretacije, kao i poimanja vremena i trenutaka oko nas, i to na razne načine. Ionescou je kao inspiracija poslužilo Kafikino djelo "Preobražaj" s jedne strane, a s druge njegov osjećaj i poimanje buđenja nacizma. Sama predstava počinje pojavom jedne nove, nepoznate epidemije koja se zove "nosorogitis", a koja pretvara zaražene ljude u nosoroge. Takva apsurdna situacija metafora je konformizma i relativizma koji briše granice dobra i zla. Imajući na umu sve probleme današnjice, koronu, izolaciju, otuđenost, lockdown, tema je itekako pogodena, aktualna i pogodna za

Predstava koja korespondira s aktualnim trenutkom

Unesco u režiji Lenke Udovički

Teatar apsurdna i - sadašnjice

ali i o tome koliko se bojimo nepoznatog i onoga što nam nije blisko, a opet nas okružuje. I pri tome ne zaboraviti da se radi o teatru apsurda. Koji i nije više toliko apsurdan. Predstava je sigurno "jača" nego što bi to bila prije dvije-tri godine, snažnije pokazuje neke aspekte života i svijeta.

Nisu samo virusi, bakterije i slično prijetnja, a upravo je režija Lenke Udovički, kao i dramaturški pristup Željke Udovički Pleština išao u tom smjeru. Za ovaj trenutak, "Nosorog" je jedan od najpogodnijih naslova, posebice jer se može interpretirati u sklopu puno šireg konteksta, a doba straha zahtijeva i katarzu. Poznato je i da mnogi psiholozi strah od nečega rješavaju upravo navodenjem pacijenata da gledaju film blizak temi koja kod njih stvara strah.

Veselije teme? Bit će za njih vremena, sukladno razvoju "situacije". Općenito, sva svjetska književna djela koja su kroz stoljeća prikazivala razne epidemije ili strahove, sada dobivaju novi aspekt te zahtijevaju pažljivo iščitavanje, prodiranje do semantike i misli, uz komparativni pristup. Strah od stranaca? Prisjetimo se Camusa ili Fasbindera, a epidemije su pak u različitim aspektima opisivali Manzoni, Boccaccio, Camus, Defoe, pa na neki način i Thomas Mann, pa sve do suvremenih, poput primjerice Michaela Crichtona... A teatar apsurda je nešto posebno. Nikada prisutnije svugdje oko nas.

Glumci

Odlične uloge su ostvarili Bojan Dimitrijević - Berenger; Mladen Vasary - Botard; Filip Nola/Damir Šaban - Gospodin Papillon; Maja Posavec - Daisy; Dado Ćosić - Dudard; Deni Sanković - Jean; Anja Sabol - trgovkinja sitničarka, trgovkinja špecerajem/Gospoda Boeuf; Tonka Mršić - Konobarica i Gala Nikolić - Gazdarica

razmišljanje, za dublju refleksiju te za potpuno novo iščitavanje ovoga djela teatra apsurda.

Predstava nudi i analizu vremena, pojedinaca i društva, kao i uloge pojedinaca unutar društva, te međuljudskih odnosa. Svojom briljantnom glumom najviše dolazi do izražaja Bojan Dimitrijević, što je publika odmah prepoznala, on je unio onu nijansu više u kreiranju uloge, veliku strast, energiju, što je predstavi dalo i dodatnu snagu, a u dva i pol sata vremena trajanja radnje, uopće se niti u jednom trenutku ne osjećaju zasićenje i zamor.

Oslobodenje. Katarza. Metamorfoza. Strah. Drugi. Drukčiji. Nepoznato. Totalitarizam. Promjena. Sve se to iščitava kroz ovo štivo iz teatra apsurda, gdje se pokazuje i paralela s pojedinim svjetskim apsurdima svakodnevice i svakodnevnog življenja, koji, gle' paradoksa, postaju još zorniji, upečatljiviji, upravo zahvaljujući teatru apsurda. Ionesco je u ovome djelu pokazao i evoluciju samoga, uvjetno rečeno, "pripovjedača" unutar djela, kreirajući priču koja će desetljećima nakon nastanka biti još snažnija i aktualnija, bliskija, pa možda i "razumljivija" u samome teatru apsurda. Ili pak u svijetu apsurda. Kakogod.

Na sam teatar apsurda danas se gleda drukčije nego recimo, pri-

je nekoliko godina. Sve promjene oko nas, a posebice one u ponašanju pojedinaca unutar samoga društva prouzrokovane na jedan ili drugi način pandemijom koronavirusa, "diktirane" su i nekim dubljim uzročno-posljedičnim vezama kao rezultatom i stanjem prisutnim svugdje oko nas, gdje se nerijetko brišu granice između mikro i makrokozmosa, male sredine i većeg geografskog areala. No, manja sredina ima neku svoju specifičnost, koja se opet daje interpretirati kroz tu prizmu teatra apsurda, kao što je to vidljivo u ovoj predstavi.

Teatar apsurda često je koristio stilski izričaj predstavljanja šoka

"Nosorog" je na programu do 7. kolovoza

kao jedan od elemenata za prikazivanje apsurda života i svijeta oko nas. Zvuči poznato, zar ne?

Glazbeni moment

U režiji Lenke Udovički, na prirodnoj pozornici Utvrde Minor, uz glazbu uživo zahvaljujući osebujnom i karizmatičnom Karlu Hubeku, koji je i sam "glumio",

osim što je svirao, cijela kazališna priča poprima još naglašeniju dimenziju, te cjelokupnu "radnju" možemo interpretirati i "dekodificirati" šarolikim spektrom interpretativnih mogućnosti, tražeći i komparativni pristup s brojnim pojavama iz svijeta oko nas.

Može se postaviti i pitanje što smo naučili kroz povijest, iz povijesti kao učiteljice života o neispravnosti raznih totalitarizama,

Sjajan Dimitrijević

Svojom briljantnom glumom najviše dolazi do izražaja Bojan Dimitrijević, što je publika odmah prepoznala, on je unio onu nijansu više u kreiranju uloge, veliku strast, energiju, što je predstavi dalo i dodatnu snagu

Svakako valja napomenuti da su se i mladi glumci izvrsno snašli uz one poznate, već afirmirane. Maja Posavec unijela je dodatnu dimenziju, predstavu unutar predstave, predstavivši se i kao kompletna, svestrana glazbenica.

Odlične uloge su ostvarili Bojan Dimitrijević - Berenger; Mladen Vasary - Botard; Filip Nola/Damir Šaban - Gospodin Papillon; Maja Posavec - Daisy; Dado Ćosić - Dudard; Deni Sanković - Jean; Anja Sabol - trgovkinja sitničarka, trgovkinja špecerajem/Gospoda Boeuf; Tonka Mršić - Konobarica i Gala Nikolić - Gazdarica.

U samoj je predstavi važan i glazbeni moment, zahvaljujući autoru glazbe Nigelu Osborneu, ali i Davidu Roccu, autoru songova, a kostimi Bjanke Adžić Ursulov su recimo, jednostavni, ali uz puno groteskni elemenata i detalja. Koreograf je Staša Zurovac, scenografkinja Zdravka Ivandija Kirigin, svjetlo je oblikovao Andrej Hajdinjak, pijanist i glazbeni voditelj je Karlo Hubak, autor video-projeksija Ivan Marušić Klif, a asistent scenografkinje je Matej Kniewald.

Predstava reprizno igra i 1. kolovoza, te potom i od 3. do 7. kolovoza, sve s polaskom broda iz Fažane u 20.30 sati.

